DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

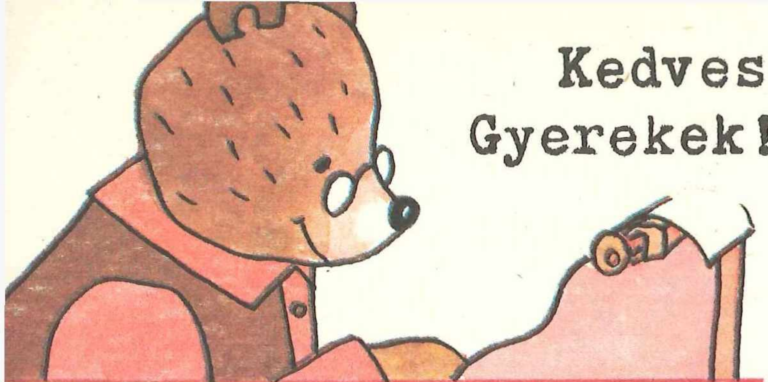
XXVII. ÉVFOLYAM, 4. SZÁM. 1983. ÁPRILIS. ÁRA: 4,50 Ft

MELLÉKLETTEL

KOLTAI ÉVA rajza

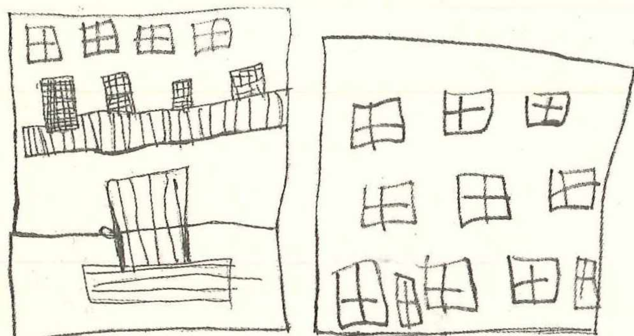
MAMA

Kedves Gyerekek!

MARÁZ VERONIKA, győri kislány levelében olvastam: „Mi lakótelepen lakunk, és sajnos, errefelé nincsenek fák.” Ez bizony szomorú. Reméljük, nálatok is hamarosan betelepítik fákkal, bokrokkal, bevetik fűvel az üres tereket. Kedves Veronika, addig is járjatok kirándulni, amikor csak tehetitek!

BARABÁS SACI Szolnokról lerajzolta, milyen házban lakik:

Persze sokkal jobban szeretne szép, kertes házban élni. Le is rajzolta nekünk úgy, ahogy elképzelte: virágok nyílnának a kertben, a ház előtt kiskutya szaladgálna, a fán piros almák teremnének, a kertet friss, nyári zápor öntözné...

Ugye, szépet tervezett? Nekem nagyon tetszik. Képzeljétek el ti is, hol, milyen házban szeretnétek lakni! Ha úgy tetszik, lehet égig érő palota, kacsalábon forgó vár, vagy kedves, pici házikó. Izgatottan várjuk a HOL SZERETNÉL LAKNI? című pályázatunkra munkáitokat! Lássatok hozzá minél előbb!

*

Ne feledkezzetek meg arról, hogy közeledik ANYÁK NAPJA! Mi is szeretettel köszöntjük az édesanyákat!

FEJES BEA rajza, Szombathely

Februári számunkban három rejtvény várta, hogy megfejtsétek. A *Mit fogtam* című feladat összetartozó képeinek jelei: gomba és négyzet, cseresznye és nap, alma és virág, tulipán és háromszög, létra és csillag. Az egyforma ruhában járó libák közös neve: tavasz, nyár, ősz, tél. A közlekedési rejtvény okozta a legnagyobb fejtörést. Hogyan viselkedjünk a járműveken? Az udvarias, figyelmes segítséget mindig fogadjuk el!

Nézzük, kinek kedvezett a szerencse:

Baranyai Gyuszi, Bük — *Bánkuti Szilvia*, Debrecen — *Berényi Édua*, Pécs — *Dudás Dalma, Fónagy Diána, Hajnal Zita, Horváth Beáta, Orbán Gábor, Petrován Dóra, Sarkadi Attila, Szabó Attila és Szilvia, Szabó Brigitta*, Budapest — *Erdős Csaba*, Bezi — *Győrfi Gabriella*, Miskolc — *Hompó Melinda*, Zalaegerszeg — *Á. Kiss István*, Rákóczifalva — *Kopré Zsolt és Norbert*, Tatabánya — *Németh Nikoletta*, Sopron — *Pircher Zsolt, Takács Viktor és Dénes*, Székesfehérvár — *Róbert Vanda*, Győr — *Szalai Ramóna*, Sárosd — *Szilva Imre*, Edelény — *Tóth Gábor*, Vaskeresztes — *Tóth István és Péter*, Salgótarján — *Tóth Krisztina*, Kőszeg — *Ady úti Óvoda Nagycsoportja*, Szolnok — *II. Napközi Otthonos Óvoda*, Balmazújváros.

MEGSÚGOM, hogy a jövő hónaptól kezdve állatkerti sétákra jöhettek velünk, és nemcsak képzeletben, hanem igazán is!

MADÁR ESZTER rajza

HAJNAL GABRIELLA *rajza*

Életfa

égig ér az életfa
kilenc szarvas alatta
ágán tizenkét madár
földön jár és égen jár

Galamb

galamb galamb békegalamb
tárd ki, tárd ki két szárnyadat!
jöjj el béke-olajággal
jöjj el virággal napsugárral!

Gólya

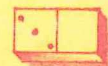
kéményünkön gólyafészek
immár senkitől sem félek
hosszú lábú gólyamadár
de szépen jár, de szépen száll!

HERVAY GIZELLA:
ÉLETFA *című kötetéből.*
Móra Könyvkiadó, 1983. Budapest

SZŰCS IMRE:

Szivárvány

Hétszín-ruha,
gyöngyszoknya,
nap-hajában
pántlika,
pántlikája
piros, zöld,
két íve közt
van a föld,
leány-karcsú
égi híd,
olyan mint egy
tükrös szív,
mások szerint
görbe cső,
azon jön le
az eső!

BAKÓ ÁGNES:

A magányos kacsa

A kacsák a kertben csipegettek. Egyszer csak az egyik észrevette, hogy a föld alól kikukkantott egy vakond. Odament hozzá és megkérdezte:

— Milyen az élet a föld alatt?

A vakond mogorván azt felelte:

— Olyan, mint száz esztendővel ezelőtt! — Majd hozzátette: — Nem szeretem, ha ostoba kérdésekkel zavarnak. Ha nem tudnád, szeretem a csöndet és a magányt, mert magányos állat vagyok.

A kacsa sokáig eltűnődött azon, amit hallott.

Csudára megtetszett neki az a szó, hogy *magányos*.

Persze nem tudta pontosan, mit jelent, de elhatározta, hogy magányos lesz ő is. Mindenképpen!

Futott is tüstént a többiekhez. Amikor már elegen tolongtak körülötte, nagy hangon kiáltotta:

— Ide figyeljetek! Nehogy ostoba kérdésekkel zaklassatok ezután! Én magányos állat vagyok, ha nem tudnátok! — És várta, mit felelnek rá a többiek.

De azok csak nevettek egyet, aztán tovább csipegették a füvet.

A kacsa pedig odatotyogott a csacsihoz. Neki is bejelentette, hogy magányos. Őt is megkérte, ne zavarja ezután.

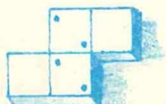
A csacsi bután pislogott.

Azt felelte, eddig sem zavart soha senkit, főképpen a kacsákat nem. És tovább rágicsálta a szénát.

A kacsa most a macskához döcögött.

Nagy hangon, vidáman elmagyarázta neki is, hogy mostantól kezdve ő a legmagányosabb állat a világon.

A macska álmosan hunyorgott. Fél szemmel megnézte a kacsát, de az már futott is

tovább! A kecskéhez. Annak újságolta sápogva, milyen magányos is ő voltaképpen.

Aztán felugrott a favágótönkre, onnan meg a kutyaól tetejére, és éktelen szárnycsapdosás közben összekürtölte az udvar népét.

— Gyertek csak! Gyertek! — kiabálta. — És nézzetek rám! És jegyezzétek meg, amit mondok: a kerek világon én vagyok a legeslegmagányosabb! Ne zavarjatok hát ezután ostoba kérdésekkel, mert én csak a csöndet és a magányt szeretem.

Akkor előbújt házából a kutya, és nagyot nevetett.

Megkérdezte a kacsát, tudja-e, mit beszél. És egyáltalán tudja-e, miért magányos az, aki magányos?

A kacsa ezt felelte:

— Persze, hogy tudom! Az a magányos, aki azt híreszteli magáról.

Nagyot kacagtak erre mind. A kutya pedig ezt mondta:

— Az a magányos, aki egyedül él. Te pedig nem tudnál a többiek nélkül meglenni egy pillanatig sem.

A kacsa ismét eltűnődött azon, amit hallott.

Pontosan tudta, hogy a kutya nagy igazságot mondott.

Kicsit sajnálta, hogy így van.

De, ha egyedül kellene élnie, mit érne ez az egész kacsaélet? Így aztán azt sem bánta, ha mulattak rajta. A többiekkel nevetett ő is.

SIMAI MIHÁLY:

Harkály-barkács

— Harkály-barkács,
kell-e forgács?
— Nem kell, van elég,
el is adom a felét.

— Harkály-barkács,
kell-e krampács?
— Tartsd meg, öreg ács;
csőröm a kalapács.

SÓTI KLÁRA rajza

PALOTAY GYÖNGYVÉR:

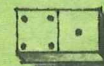
Mondóka

Hosszú lábú gólya
Álldogál a tóba'!
Csőre ki se látszik,
Békát vacsorázik.

SZŰCS IMRE:

Kutyusomnak

Kiskutyámnak semmi dolga
De a holdfényt megcsaholja
Ha a holdfény földre szállna
A kutyusom bálba járna
Ú!

SAHIN TÓTH KATALIN:

A titokzatos hang

Az erdőben volt egy nagy tisztás. Magas fű nőtt rajta és sok-sok virág. A fák lombjai árnyékot vetettek a tisztásra. Fülesmackó egy fához kötötte Rárót.

— Itt megpihenünk — mondta barátainak.

— Kakukk! — csendült fel hirtelen egy hang.

Füles megvakargatta lekonyult füle tövét.

— Ki mondta azt, hogy „kakukk"?

De Bimbam bohóc és Tapsi csak ingatta a fejét:

— Nem én!... Nem én!...

— Kakukk! Kakukk! — zengett ismét a hang.

— Valaki bújócskát akar velünk játszani — makogta Tapsi.

— Keressük meg!

Mind a hárman keresni kezdték. Tapsi bebújt a fű közé. Bimbam a fák lombjait figyelte. Fülesmackó megrázogatta a közeli bokrokat.

A titokzatos hang egyre azt kiáltozta:

— Kakukk! Kakukk! Kakukk!...

Egyszer csak Füles felkiáltott:

— Megtaláltam! Ő mondta, hogy „kakukk"... Egy kis csigát tartott a mancsában.

— Nem, nem ő — ellenkezett Bimbam, és egy katicabogarat mutatott barátainak.

— Ez volt az!

— Szerintem ez a hernyó kakukkolt. Ez itt ni, a fűben! — makogta Tapsi.

Sorban megmutatták egymásnak, amit találtak: a csigát, a katicabogarat és a hernyót. A csiga kidugta szarvacskáit, a katica szárnyaival verdesett, a hernyó nagyokat nyújtózott. De egyik sem szólt egy mukkot sem.

Hirtelen szárnysuhogás hallatszott. Gyönyörű, nagy madár ült az ágra.

Füles barátságos hangon szólította meg:

— Kedves erdőlakó! Te is hallottad azt a szép, zengő hangot?

A szürke tollú madár egyre csak bólogatott, bólogatott, de nem szólt egy szót sem.

— Kérlek, segíts megkeresni, kinek van ilyen szép hangja! — próbálkozott újra Füles.

— Nézz széjjel a magasban, hiszen te tudsz repülni! — kérlelte Bimbam.

A madár meglebegtette szárnyait és eltűnt a lombok között.

— Biztosan körülnéz — reménykedett Tapsi.

— Kakukk! Kakukk! Kakukk! — hallották most egész közelről a hangot.

Mindannyian a fa lombját fürkészték, de semmit sem láttak.

— Honnan jöhetett a titokzatos hang?

Kedves Gyerekek!

Olvastatok már madarakról szóló mesét vagy történetet? Ha igen, rajzoljatok róla Dörmögőnek!

Készítsetek gyűjteményt madarak képeiből! Tegyétek ki a raj-híradóra!

FEHÉR KLÁRA:

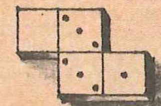
A csodálatos radírgumi

RÁKOSY ANIKÓ rajza

Kaptam apukától egy radírgumit. Ha ceruzával írok valamit, és el akarom tüntetni, csak jól, jól, jól meg kell vele dörzsölni, és volt írás, nincs írás. Mint a varázslatban. Csak nagyon kell vigyázni, nem szabad túl sokat radírozni vele, mert kilyukad az irka.

De én olyan csodálatos radírt szeretnék, amivel nemcsak azt lehet kiradírozni, amit leírtam, hanem azt is, amit kimondtam. Mert ha volna egy ilyen radírom, akkor kiradíroznám azt, hogy Ferinek azt mondtam, hogy te utálatos, hülye. Meg: te irigy kutya. És azt is kiradíroznám, hogy nem fogok játszani veled, és add vissza a focimat. De az ilyen csodálatos radírgumival se szabad nagyon sokat radírozni, nehogy kilyukadjon a barátság.

KI KOPOG?

Ma reggel úgy összekócolt a szél, hogy igazi boszorkányfrizurával toppantam be a szőnyeg-óvodába. Erzsike azonnal fésűt-kefét hozott, és óvatosan fésülni kezdte a hajamat. Már majdnem szép voltam, amikor kopogtattak az óvoda ajtaján:

KOP-KOP-KOP!

Összenéztünk: — Ki lehet az?

KI KOPOG?

Egy kedves leányhang válaszolt odakintről:

A TAVASZ!

Mindenki szaladt ajtót nyitni.
— Jó napot kívánok, kedves Tavasz!
— mondtuk kórusban.
— Napfényes, madárfüttyös, virágillatos jó napot kívánok mindenkinek!
— köszönt vissza vidáman a Tavasz.

Körülnéztünk:
Igazán napfényes ez a jó nap?

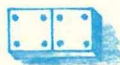
Igazán napfényes volt.
Hallgatóztunk:
Igazán madárfüttyös ez a jó nap?

Igazán madárfüttyös volt.
Szimatoltunk:
Igazán virágillatos ez a jó nap?

Igazán virágillatos volt.
És ezt mind a Tavasz hozta!
— Köszönjük Tavasz, az ajándékaidat!

— Ugyan, semmiség —
szerénykedett a vendég,
s mire egyet szólhattunk
volna, a magasba lendült,
mint egy pillangó.
— Gyertek röpködni!

Ezt aztán senkinek sem kellett kétszer mondani.

Jóska egyszer csak azt mondta:
— Megszomjaztam a röpködésben.
— Én is, én is —
visszhangozták a többiek.

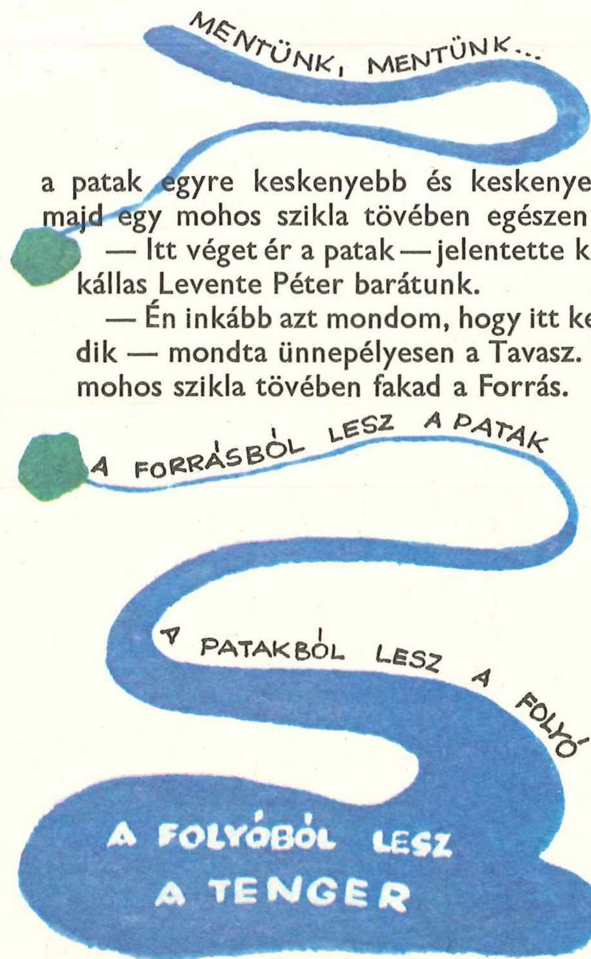
— Helyes — mondta a Tavasz.
— Akkor most elviszlek
benneteket a Forráshoz.

Egyszerre a Suttogó Erdőben találtuk magunkat, a patak partján.

— Hol itt a Forrás? — kérdezte megszeppenve Jóska.

— Gyertek, megmutatom! — intett a Tavasz, és elindult a víz folyásával szembe.

Mindannyian a nyomába eredtünk.

a patak egyre keskenyebb és keskenyebb lett, majd egy mohos szikla tövében egészen eltűnt.

— Itt véget ér a patak — jelentette ki szakállas Levente Péter barátunk.

— Én inkább azt mondom, hogy itt kezdődik — mondta ünnepélyesen a Tavasz. Itt, a mohos szikla tövében fakad a Forrás.

— Akkor most már ihatunk? — nézett Jóska a Tavaszra.

— De még mennyire!

Kis teknőt formáltunk a két tenyerünkből, és óvatosan kortyoltuk a kristálytiszta, hideg vizet.

Ha kíváncsiak vagytok a Forrás ízére, kérjétek meg a Tavaszt, hogy vigyen el benneteket is a Suttogó Erdőbe. És ha már ott lesztek, ne felejtsetek el jó mélyeket szippantani a tiszta erdei levegőből!

Szép tavaszi kirándulásokat kívánok nektek

a júniusi viszontlátásig:

Törőcsik Mari

GEORGIJ JUGYIN:

HOGYAN FŐZZÜNK KOM

Együtt élt valamikor a macska, a kecske, a tyúk, az ökör és a nyúl. Egyik napon a macska így szólt a többiekhez:

— Olvastam egy könyvben, hogy milyen pompás dolog a kompót. És azt is tudom már, hogyan kell főzni...

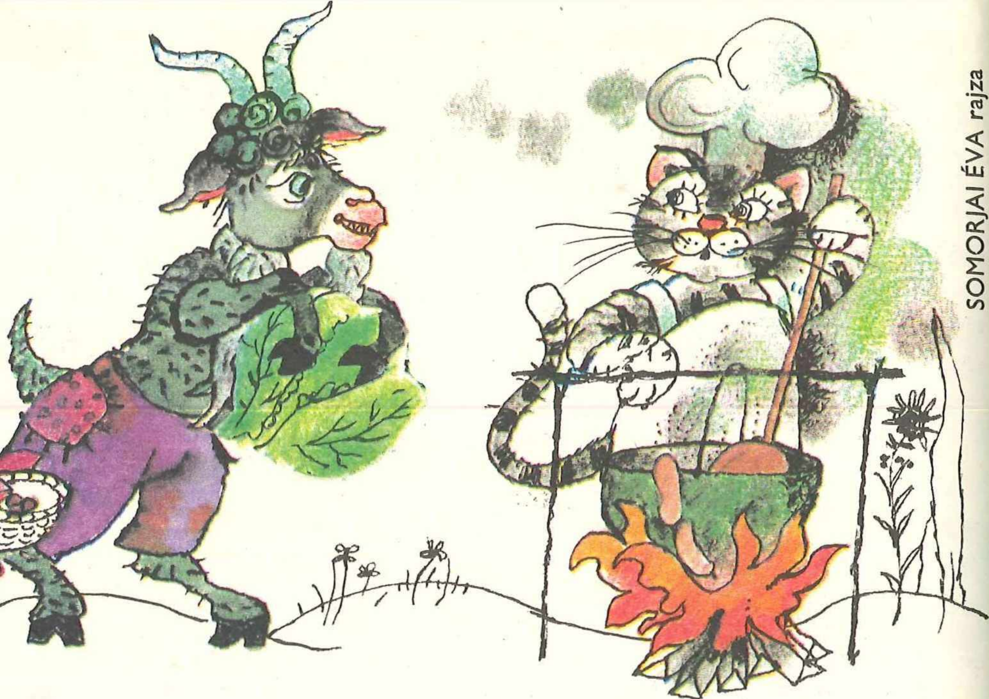
— Hogyan kell? Hogyan kell...? — kérdezték kíváncsian a többiek.

— Hát nagyon egyszerű! Mindenki hoz valamit, amit a legjobban szeret. Abból majd főzünk magunknak kompótot.

Ez valóban nagyon egyszerűnek látszott. A barátok elindultak, hogy megkeressék azt, amit a legjobban szeretnek...

A macska eközben felállította az ágast, ráakasztotta a bográcsot, vizet öntött bele, alágyújtott, és várta a barátait.

Jött is nemsokára a kecske, egy nagy fej káposztával. Őt a tyúk

SOMORJAI ÉVA rajza

PÓTOT?

követte, öt szem kukoricával. Az ökör tökhéjat, a nyúl sárgarépát hozott, a macska pedig mindezek után egy darab kolbászt dobott a bográcsba.

Felváltva kavargatták, hogy oda ne égjen. Amikor úgy gondolták, hogy már megfőtt, leemelték a bográcsot és vártak egy ideig; hadd hűljön egy kicsit.

Aztán a macska szedett mindenkinek, és hívta a többieket:

— Gyertek, kész a kompót, kóstoljuk meg. . . !

Meg is kóstolták. De alighogy megkóstolták, nyomban el is húzták a szájukat, és fanyalogva kérdezték a macskától:

— Hogy lehetett ilyen rosszat főzni abból a sok finomságból. . . ? és otthagyták a macskát, aki maga sem értette, vajon miért nem sikerült a kompót. . .

Fordította: ANTALFY ISTVÁN

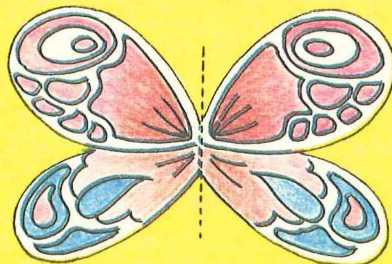
A pacától az elefántig

Ugye szeretnél magadnak egyedül játékot csinálni? Nem baj, ha először véletlenül épp egy pacát ejtesz, mert ha jól megnézed, annak is érdekes a formája, abból is lehet valami. De mozgó elefántot, bábut, kisegeret és más mulatságos figurát is készíthetsz.

Békés Mária, Kun Anna, Keresztes Dóra közös könyvében sok jó tanácsot találsz. Nem kell más csak papír, ceruza, olló meg ragasztó, és egész állatóvodát varázsolhatsz.

Jó szórakozást!

Lepke süti

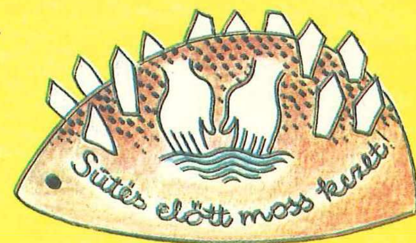
Hat zabpelyhet, négy cukorral, két tejfellel, egy kakaóval összegyúrunk. Egy hosszáig pihentetjük. Hat rudacskát készítünk belőle. Ez lesz a teste. Tégy rá szemet cukorkából, csápot fogpiszkálóból. Tűzd a szárnyát a hátára, álltsd őket 1-1 kekszre.

Szárnykészítés:

Rajzold át a fenti mintát az ablakon, színezd ki, vágd, hajtogasd a vonal mentén. Tűzd a testre, kész a lepke!

Süni süti

receptje.

Reszelj le hat háztartási -et, gyúrd össze, négy cukorral, egy kakaóval, vajjal. Formálj hat testet, mindegyikbe rejts el 1-1 Mirelite meggyet. Forgasd meg csokidarában, tűzdeld meg hámozott barackmag szeletekkel. Apró cukorból tégy rá orrot, szemet. Reszelék helyett használhatsz MIRELITE gesztenyepürét is a süni-testekhez. Vágj ki papiralátétet, így tálald az édességet!

SOLYMOSI XÉNIA rajza

Bemutatjuk dr. Krizsanecné, Németh Edit ny. főiskolai tanárt, akinek nevével lapunk legutóbbi számaiban találkozhattak már. *Edit néni* (így írja alá testnevelési gyakorlatait, játékait), a következő gondolatokkal bocsátja útjára sorozatát:

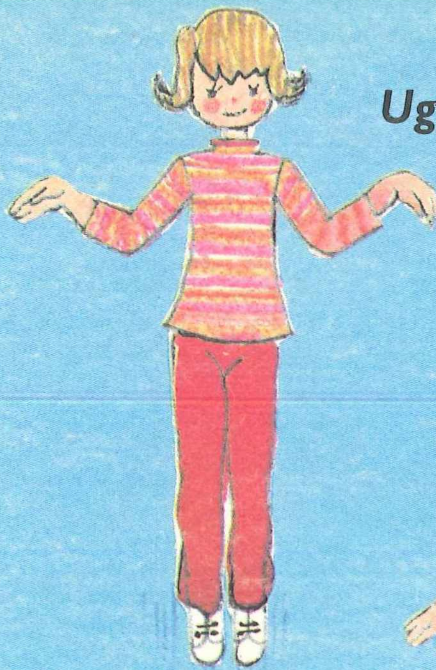
„A ma gyermekét szüleik elhalmozhatják minden jóval, megkímélhetik olyan nehézségektől, amelyekkel saját gyermekkorukban meg kellett birkózniuk, de semmiképpen sem kímélhetik meg őt azoktól a kisebb-nagyobb erőfeszítésektől, amelyeket testének egészséges fejlődése megkíván. Annál fontosabb viszont az olyan családi légkör kialakítása, amelyben elismerik a gyerekek mozgásigényét, elősegítik, hogy rendszeresen végezzenek életkoruknak megfelelő testgyakorlatokat, és megteremtik hozzá a vidám, játékos hangulatot is. Fokozhatják ezt még azzal, hogy a gyakorlatok elvégzéséhez barátokat keresnek vagy maguk is hozzálátnak, hiszen társaságban mulatságosabb, versenyszerűbb a mozgás, értékesebb a siker, és mindenkit újabb próbálkozásokra ösztönöz egy-egy kezdeti bizonytalanság.

Kedves Felnőttek, máris következzenek a gyakorlatok!"

Ugrás törökülésbe

Üljetek le törökülésbe — a kezetek ne segítsen —, majd ugyanilyen ügyesen álljatok fel. Ismételjétek egymás után többször is, egyenes háttal!

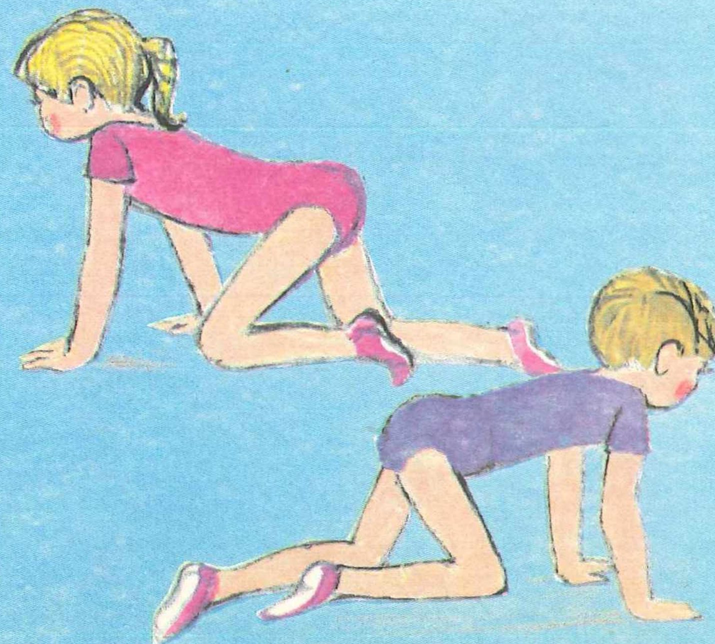

Kutya futkározás

Térdeljetek le, tenyérrel támaszkodjatok a földön! Így haladjatok előre, esetleg körbe-körbe, mintha kiskutyák lennétek! Versenyezhettek is egymással!

EDIT NÉNI

SZÁVAY EDIT rajzai

Kedves Szülők, Nagyszülők!

Szerkesztőségünk munkatársait gyakran kérik felnőtt olvasóink: adjunk tájékoztatást, milyen korú gyermekeknek szánjuk lapunk egyes írásait.

A kérés jogos, mert a hároméves, és a nyolcéves gyermek szellemi teljesítőképessége között óriási különbség van. Lapunknak havi 16 oldalon kell a szélső csoportok között jelentkező valamennyi igényt kielégítenie, hiszen minden család azt várja, hogy a Dörmögő éppen annak a fejlettségi foknak feleljen meg, amelybe gyermekük a lap megvásárlásakor került.

Bevalljuk, eddig húzódoztunk a kérés teljesítésétől, mert ahány gyerek annyi féle; mindegyik más-más ütemben fejlődhet egészségesen. El akartuk kerülni, hogy véleményünk nyomán esetleg bárki elhamarkodott következtetésre jusson egy kisgyerek fejlődésének megítélésénél. Az ilyen ítélet alkotása összetett, soktényezős feladat; megoldására esetenként a legbiztosabban az óvónő, a tanító vagy más szakember vállalkozhat.

Húzódoztunk még azért is, mert nem tudtunk mindig arányosan megfelelni az egyes korcsoportok igényeinek, részben körülhatárolt terjedelmi lehetőségeink, részben a dolog természete miatt. A *dolog természete* itt azt jelenti, hogy például nyáron, amikor az óvodákat tatarozás miatt hosszabb időre bezárják és a kisgyermekes szülők több időt töltenek együtt gyermekeikkel, az óvodás korcsoportokra több figyelmet fordítottunk, mint az iskolásokra; több ötletet adtunk kisgyermekek és szülők közös tevékenységéhez. Ilyenkor az iskolások jelentős része úgyis táborban van. Némiképp módosulnak viszont az arányok a tanítási időszakban vagy a téli, tavaszi iskolai szünetben, az első osztályosok javára. Persze ezeken az arányokon életkörülményeink változásait követve mindenkor lehet és kell is vitatkozni, változtatni.

A szerkesztőség most mégis arra vállalkozik, hogy korcsoportokra bontja a Dörmögő anyagát. Ennek egyik oka az, hogy igen sok szülő veszi igénybe a gyermekgondozási segélyt, és ezzel párhuzamosan arra kényszerül, hogy nagyobbik gyermekét maga készítse elő az iskolára. Ehhez szeretne segítséget adni a szerkesztőség, amikor bizonyos mértékig közvetíti az óvoda és az iskola követelményrendszerét. A másik indíték annak belátása, hogy talán jobb, ha felhívjuk olvasóink figyelmét azokra az írásokra, amelyek éppen az ő gyermekük korcsoportjának felelnek meg, mintha esetleg néhány sikertelen próbálkozás után leteszik a lapot.

A korcsoportokat a következő számtól kezdve az oldalszámozás színezésével jelöljük. Piros alapszínnel jelöljük azokat az oldalakat, amelyeken a 3—4 éves gyermekeknek szánt írások kapnak helyet. A kék alapszínű oldalakat 5—6 éves gyermekeknek ajánljuk, a sárgával jelölt oldalak az első osztályosoknak, míg a fehér alapszínű, mindenkihez szólnak. A jelzésmutatót a későbbiekben időnként megismételjük.

Hangsúlyozva, hogy a korosztályok között nem lehet szigorú határvonalat húzni, és hogy a jelzések csupán hozzávetőlegesen tájékoztatnak, kérjük, osszák meg velünk tapasztalataikat, és írják meg, tetszik-e ez a lépésünk.

K. M.

GYÁRFÁS ENDRE:

DÖRMÖGŐÉK TÜNDÖKÖLNEK

— Itt a sok szép színes anyag,
selyempapír, zsinór, szalag
— szól Dörmögő. — Gyerekek,
készítsetek díszeket!

— Marci, Bori — mondja Berci —,
hogyha van egy csipet eszünk,
felöltjük a színes holmit,
s tündöklően szépek leszünk.

Olló csattog, papír hasad,
tekeredik zsinór, szalag...
Berci csákót csap fejébe,
forgót tűz a tetejére,
Marci nyakán papírgallér,
úgy feszít, mint egy gavallér.
Bori madzagokat sodor
a szoknyája csupa fodor.
Bár a farsang elmúlt régen,
bolondozni most sem szégyen.

Marci megbámulja öccsét.
— Jó neked — szól —, szép csákód var
No de várj csak: kartonlapból
sastollakat vágok gyorsan.

Nem fér ki több, csupán kilenc.
Mennyi is az? Egy híján tíz.
Felfűzöm egy pántlikára...
Tessék, kész az indiándísz.
— Mi vagyunk a legcifrábbak
— henceg Bori fűnek-fának.
Berci rikkant: — Gyerünk máris,
Hadd csodáljon minket más is,
hadd mondják, hogy: — Nahát, mackók
tündöklően szépek vagytok!

F. GYŐRFFY ANNA rajzai

Elérnek a kert végébe.
Megtorpannak s néznek nagyot;
előttük a cseresznyefa
fehér virágdíszben ragyog.
— Ó, de szép fa — sóhajt Bori,
míg az áhítat betölti.
— Úgy látszik, hogy nem mi tudunk
a legszebben tündökölni.

STUIBER ZSUZSA rajza

GAZDAG ERZSI:

Csigabiga néne

Körülnézett háza táján
csigabiga néne.
„Közeledik már az ünnep,
meszelni is kéne!”

Meszet oltott egy csöbörben,
s kimeszelte házát.
Olyan fehér, olyan tiszta,
nem találni párját.

Megbámulja, megcsodálja
egész erdő népe,
s háza előtt örvendezik
csigabiga néne.

A versből is láthatod, hogy ilyenkor tavasszal mindenütt nagytakarítás van. Még a csigabiga házában is. Rajzold le, milyen a nagytakarítás nálatok! Magadat és testvéreidet is rajzold le; hadd lássuk, hogyan szoktatok részt venni a munkában! Rajzodat küldd el Dörmögő Dömötörnek!

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja. Megjelenik havonta. Főszerkesztő: Záhonyi Ede. Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó V. Felelős kiadó: Dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest VI., Dalszínház u. 10. Telefon: 318-798. Levélcím: Dörmögő Dömötör szerkesztősége, 1370 Budapest, Postafiók 357. Kiadóhivatal: 1374 Budapest VI., Révay u. 16. Telefon: 116-660. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI 1900 Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KH-215-96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj negyedévre 13,50, félévre 27,—, egész évre, 54,— Ft.
83.0117 — Kossuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató.

A szerkesztőség belső munkatársai: olvasószerkesztő: Kun Magda, képszerkesztő: Kovács Endre,

Index: 25.193

HU-ISSN 0230—1032